

पौंसं

दौहित्राधिकारे कलत्राधिकारविधिवाधापत्ति-
स्तेन दौहित्रपर्यन्ताधिकारिश्चक्षणायां तदेक-
तमे सत्यपि न दासीपुत्रस्य सर्वहरत्वं किन्तु
तत्समाश्रयः । अतएव ।

‘दत्तपुत्रे यथा जाते कदाचिच्चौरसो भवेत् ।
पितृवित्तस्य सर्वस्य भवेतां समभागिनौ ।’
इत्यपि वचनं शूद्रविषय एव योजनीयम् ॥ * ॥

अथान्यपङ्क्त्यभूतिपुत्राणां धनानधिकारितया
तदौरससन्तानयोरेव पितामहधनभागित्वश्रुतेन
तदयहीतदत्तकपुत्रादेः पितामहधनाधिकारः
किन्तु भरणमात्रं अन्त्यादिभाष्याणां भरणविधा-
नेन तद्वरणस्य दण्डपूर्वाधितत्वात् । तथा अन्य-
पङ्क्तादीननधिकारिपुत्रानभिधायान् ।

‘औरसस्तेन जन्तुर्वा निर्दोषा भागहारिणः ।
अपुत्रयोषितश्चेष्टां भर्त्तव्याः साधुवृत्तयः ॥’

सुताश्चेष्टां प्रभर्त्तव्या यावन्न भर्तृसात् कृताः ॥’
एवं दत्तकग्रहणानन्तरौत्पन्नौरसेन सह दत्त-
कस्य विभागदर्शनात् सत्तौरसे यहीतस्य तु
नांशभागित्वमिति । तथा विधानं विना परि-
ग्रहीतस्यापि नांशभागित्वमिदं ।

‘तस्मिन् जाते सुते दत्ते न कृते च विधानके ।
तत्सुतस्तस्य वित्तस्य यः स्वामी पितुरङ्गण ॥’
मनुः ।

‘अविधाय विधानं यः परियच्छति पुत्रकम् ।
विवाहविधिभाजं तं न कुर्याद्वनभाजनम् ॥’

इति ।

अन्यजातीयदत्तकस्यापि नांशभागित्वमिदं ।
‘यदि स्याद्वनजातीयो यहीतोऽपि सुतः कश्चित् ।
अंशभाजं न तं कुर्यात् शौनकस्य मतं हि तत् ॥’
इत्युक्तप्रायमिदं विस्तारः ॥’ इति दत्तक-
चन्द्रिका ॥

पौष्यवर्गः, पुं, (पोष्याणां प्रतिपालनीयानां वर्गः ।)
प्रतिपालनीयगणः । स तु मात्रादिः । यथा,—

“माता पिता गुरुः पत्नी त्वपत्यानि समाश्रिताः ।
अभ्यागतोऽतिथिश्चापिः पौष्यवर्गोऽयमौ नव ॥”
इति काश्याखण्डम् ॥

अपि च ।

“माता पिता गुरुर्भाता प्रजा दीनः समाश्रिताः ।
अभ्यागतोऽतिथिश्चापिः पौष्यवर्गोऽदाहृतः ॥
भरुः पौष्यवर्गस्य प्रशस्तं स्वर्गसाधनम् ।
नरकं पीडने चास्य तस्माद्व्यजेन तं भरेत् ॥”

इति गारुडं २१५ अध्यायः ॥

पौसवनं, स्त्री, (पुंसवनमेव । स्वार्थे अच् ।) पुंस-
वनसंस्कारः । इति भूरिप्रयोगः ॥

पौंसं, स्त्री, (पुंस इदम् । पुंस् + “स्त्रीपुंसाभ्यां
नञ्चणो भवनात् ।” ४।२।८७ । इति
कण् ।) पुंसम् । इति शब्दमाला । (येयम् ।
यथा, भागवते । ४।२६।२६ ।

“का देवरं वशगतं कृतमास्त्रवेग-
विशस्तपौंससुशती न भजेत क्वये ॥”

त्रि, पुंस भवः । पुंस आगतः । यथा, भाग-
वते । ३।१५।४५ ।

पौण्ड्रकः

“पौंसं वपुर्देशयानमनन्यसिद्धे-
रौत्पत्तिकैः समग्रान् युतमष्टभोगैः ॥”

स्त्रियां ङीप् । पुरुषयोऽप्या । पुरुषहिता । यथा,
भट्टिः । ५।६१ ।

“सङ्गच्छ पौंसि । स्त्रियं मां युवानं तरुणी युमे ॥”)

पौण्ड्रं, स्त्री, (पौण्ड्रस्य भावः । पौण्ड्र +
अच् ।) अवस्थाविशेषः । यथा,—

“कौमारं पञ्चमाब्दान्तं पौण्ड्रं दशमावधि ।
केशोरमापचदशात् यौवनञ्च ततः परम् ॥”

इति दशमस्कन्धीयद्वादशाध्यायस्य सप्तत्रिंशद्विक-
टीकायां श्रीधरस्वामिधृतवचनम् । (पौण्ड्रा-
वस्थावति तदवस्थासम्बन्धिनि च त्रि । यथा,
भागवते । ३।२१।२८ ।

“इदं वै श्रेष्ठं भुक्त्वा दुःखं पौण्ड्रमेव च ॥”)

पौण्डरीकं, स्त्री, (पुण्डरीकमिव । पुण्डरीक +
“शर्करादिभ्योऽङ् ।” ५।३।१०७ । इत्यङ् ।)

प्रपौण्डरीकम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (कुष्ठ-
विशेषः । यथा, सुश्रुते निदानस्थाने ५ अध्याये ।

“तत्र वातेनारुणं पित्तेनोदुम्बर्यजिह्वकपाल-
काकणकानि । ज्ञेयानि पौण्डरीकं ददकुष्ठ-
चेति ॥” पुं, यज्ञविशेषः । यथा, महा-
भारते । १३।१०७।३६-३७ ।

“यस्तु संवत्सरं चान्तो भुङ्क्ते गृह्यन्ते नरः ।
देवकायंपरो नित्यं जुहानो जातवेदसम् ॥

पौण्डरीकस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोत्युत्तमम् ।
पञ्चवर्णनिभश्चैव विमानमधिरुहति ॥”)

पौण्ड्र्यं, स्त्री, (पुण्ड्र्यमेव । स्वार्थे अच् ।) पुण्ड्र-
यम् । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (यथास्य
पर्यायो गुणाश्च ।

“प्रपौण्डरीकं पौण्ड्र्यं चतुर्थं पौण्डरीयकम् ।
पौण्ड्र्यं मधुरं तित्तं कषायं शूद्रकं हिमम् ।

चतुर्थं मधुरं पाके वर्णं पित्तकषप्रयुतम् ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

पौण्ड्रः, पुं, देशभेदः । चन्द्रेण इति ख्यातः । इति
शब्दरत्नावली । (सौरस्य अभिननस्तस्य राजा

वा । अण् । तद्देशरूपः । यथा, हरिवंशे ।
“पाण्ड्रं पौण्ड्रं कलिङ्गञ्च मात्स्यश्चैव जगद्गणः ।
जवान सहितान् सर्वान् ————— ॥”

पौण्ड्रदेशोद्भवे, पुंभूचि । यथा, हरिवंशे ।
११६।५२ ।

“अङ्गवङ्गकलिङ्गेषु साहं पौण्ड्रेण वीर्यवान् ।
निर्ययौ चेदिराजस्तु आटभिः स महारथैः ॥”)

भीमसेनस्य शब्दः । यथा,—
“पौण्ड्रं दधौ महाशङ्खं भीमकर्मा वृकोदरः ॥”

इति श्रीभगवद्गीतायाम् । १।१५ ॥
(पुङ्गि खण्डने + “स्फापितश्चीति ।” उणा० २।
१३ । इति रुक् । ततः प्रज्ञादाय ।) इत्युभेदः ।

इति रत्नमाला । पुङ्गि इति भाषा ॥
पौण्ड्रकः, पुं, (पौण्ड्र एव । स्वार्थे कन् ।) इत्यु-
भेदः । पुङ्गि आक इति भाषा । (यथा,—

“पौण्ड्रको भीरुकश्चैव वंशकः श्रुतपोरकः ।
कातारस्तापसेच्छुच काष्ठेच्छुः क्षपिपन्नकः ॥

पौनःपु

नैपालो दीर्घपञ्च नीलपोरोऽथ कोशकृत ।
इत्येता जातयः स्त्रौल्याद्गुणान् वक्ष्याम्यतः—
परम् ॥”

इति सुश्रुते सूत्रस्थाने १५ अध्याये ॥)

अस्य गुणाः । शीतलत्वम् । दृढत्वम् । स्निग्ध-
त्वम् । मधुरत्वम् । दृढत्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥

(गुणान्तरमस्य यथा,—

“वातपित्तप्रशमनो मधुरो रसपाकयोः ।

सुशीतो दृढहो बल्यः पौण्ड्रको भीरुकस्तथा ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे द्वितीये भागे ॥

पौण्ड्रदेशीयवृषः । यथा, महाभारते । २।३१।१० ।

“पौण्ड्रको वासुदेवश्च वङ्गः कालिङ्गकस्तथा ॥”
जातिविशेषः । पुङ्गो इति भाषा । स च श्रौङ्गि-

कायां वैष्णवाणां । इति ब्रह्मवैवर्तपुराणम् ॥
(पौण्ड्रदेशोद्भवश्चित्तियविशेषः । स तु क्रियालोपा-

दिना शूद्रत्वमापन्नः । यथा, मनुः । १०।४४ ।
“पौण्ड्रकाश्चोद्भवाः काम्बोजा जवनाः

शकाः ॥”)

पौण्ड्रवर्धनः, पुं, (पौण्ड्राणामित्युविशेषाणां वर्धनं
यत्नः ।) देशभेदः । इति शब्दरत्नावली ॥

वेहार इति ख्यातः ॥ (यथा, कथासरित्सागरे ।
१६।१७ ।

“अभवत्तस्य भार्या च नगरात् पौण्ड्रवर्धनात् ॥”)
पौण्ड्रकः, पुं, (पुण्ड्र + स्वार्थे ठच् ।) इत्युभेदः ।

पुङ्गि इति भाषा । तत्पर्यायः । पुण्ड्रः २
पुण्ड्रः ३ सेयः ४ अतिरसः ५ मधुः ६ । इति

शब्दमाला ॥
पौतवं, स्त्री, परिमाणम् । इति यौतवशब्दटीकायां

भरतः ॥
पौत्तिकं, स्त्री, (पुत्तिकाभिर्मधुमक्षिकाविशेषैः
कृतम् । पुत्तिका + “संज्ञायाम् ।” ४।३।

११७ । इति ठन् ।) पिङ्गलवर्णपुत्तिकाश्चट्टह-
न्मक्षिकाकृततट्टवर्णमधु । इति जटाधररत्न-

माले ॥ (यथा, सुश्रुते । १।४५ ।
“पौत्तिकं आमरं चौत्रं माक्षिकं ह्यचमेव च ।
आर्यमौद्दालिकं दालिमित्यौ मधुजातयः ॥”)

पौ(त्र)त्तः, पुं, (पुत्तस्यापत्यम् । पुत्त + “अट्टस्थान-
नन्त्ये विदादिभ्योऽङ् ।” ४।१।१०४ । इति

अच् ।) पुत्तस्य पुत्तः । नाति इति भाषा ॥
तत्पर्यायः । नप्ता २ । इति हेमचन्द्रः ॥ यथा,—

“पुत्तस्य लोकाज्जयति पौत्तेजानन्यमनुते ।
अथ पुत्तस्य पौत्तेज्यं ब्रह्मस्याप्नोति पिष्टपम् ॥”

इति दायभागधृतमनुश्रुल्लिखितवशिष्ठहारीत-
वचनम् ॥

पौत्त्री, स्त्री, (पुत्तस्यापत्यं स्त्री । पुत्त + अच् ।
ङीप् ।) पुत्तात्मजा । तत्पर्यायः । नप्ती २ ।

इत्यमरः । २।६।२६ ॥
पौनःपुनिकः, त्रि, (पुनः पुनर्भवः । पुनःपुनः +
ठच् । टिलोपः ।) पुनःपुनर्भवः । इति सुग-

बोधयाकरबन्धम् ॥
पौनःपुन्यं, त्रि, (पुनःपुनः + स्वार्थे अच् । टिलोपः ।
पुनर्भारम् । तत्पर्यायः । बारंवारम् २ सुश्रुः ३